

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 31. SIERPNIA ROKU 1798. w PIĄTEK.

z Paryża dnia 14. Sierpnia.

Mamy pewne wiadomości, (mówi przyjaciel praw) iż *Buonaparte* z flotą swoją i konwojem na dniu 19. *Messidor* (7. Lipca) przybył do *Alexandryi*. Rząd iednak nic urzędowego w tej mierze nie ogłosił. Inny dziennik wyraża, iż zapewne konwoj tylko wszedł do *Alexandryi*, gdyż flota z liniowych okrętów złożona, nie mogłaby mieć pewnego w tym porcie stanowiska. — Z *Tuluzy* pod dniem 4. Sierpnia, donoszą co następuje: „Dawne liniowe okręty Weneckie *Robert* i *Frontin*, wyszły już dziś i stanęły przed portem, wraz z korwetą *Ligurienne* budowy *Ob. Garnier*, która na 8. części rozebraną być może, i zawiera w sobie to wszystko, co tylko służyć może do dalekiego iey lądem przewiezienia. O *Flocie* *Generała Buonaparte* żadney tu nie mamy wiadomości. — Z *Havre* dnia 11. Sierpnia oznajmują, iż *Anglicy* zdają się mieć znowu zamiar na miało tamtejsze. Na dniu 10. okazali się z siłą swoją od 13. żaglow, w której znajdował się ieden okręt liniowy, 6. fregat, 1. korweta, 1. bat kanonierki etc. Nazajutrz znowu frontem się ku nam uszykowali, lecz dla przeciwnych wiatrow zbliżyć się nie mogli. — *Ob. Schimmelpenik* poseł *Rzpltey Batawiskiny* ma żąd w przeciagu dni 14. wyjechać do *Hagi*, mówią iż *Ob. l'Epinaffe* miejsce iego zastąpi. — Jest rzeczą niezawodną, iż prawo względem żeglugi mocarstw neutralnych otrzyma odmianę, z korzyścią dla tych mocarstw. Kupcy *Amsterdamscy* i innych sławnych portow uczynili w tej mierze przełożenia cięciu prawodawczemu i Dyrektoryatowi. Polowie *Hiszpański*, *Pruski*, *Szwedzki*, *Duński* i *Neapolitański*, poparli te ich przełożenia. Minister intereffow zagranicznych podał w tej mierze pismo Dyrektoryatowi, i zapewnił posła *Hiszpańskiego* o odmianie zwykłej wkrótce zayść mającey. — Sławny ex-reprezentant *Drouet* niegdyś poczmistrz w *Varennes*, który *Ludwika XVI.* w ucieczce zatrzymał, potem w niewolę *Austryacką* dostał się, nareszcie przymuszony był z *Paryża* uciekać, przyjął następujące pismo do Rady 500. które pod czas sefssy iey przeczytane było. „Jako dawnego członka rady starszych, fakcyoniści uwikłali mię w konspiracyę *Babeufa*. Naywyższy sąd w *Vendome* uwolnił mię swoim wyrokiem. Chociaż byłem pewny tej sprawiedliwości, sądziłem iednak potrzebą uchylić się przed potwarzami i ściganiem nieprzyjaciół moich. Po stanowilem więc popłynąć do wschodnich *Indyow*. Na dniu 18. *Floreal* roku 5. udałem się do *Brest* pod nazwiskiem Szwajcara *Martiney* na korwecie *Mutine*, wysłanej przez rząd do *Batawii*. Znajdowałem się już przy wysepach *Kanaryjskich*, kiedy *Anglicy* na dniu 9. *Prairial* roku 5. zdobyli tę korwetę pod wyspą *Teneriffą*. Miałem z sobą książki, instrumenta i część majątku mego, którą mogłem być zawsze spieniężyć. *Anglicy* wszystko mi zabrali, i zostawili mię nagiego na skałach wysp *Kanaryjskich* u narodu którego języka nie rozumiałem. *Ob. Clerget* konsul *Francuzki* na wyspach *Kanaryjskich*, przez zwykłą kaźdemu *Francuzowi* szlachetność duszy, podał mi sposoby do powrócenia do *Europy*. Przybyłem do *Amsterdamu*, a potem udałem się do *Lille*. *Ob. Treillard* pełnomocnik pod ow czas do negocyacji pokoiu z *Anglią*, dał mi wsparcie, za którego pomocą mogłbym do familij moiej powrócić. Procz dawnych

dział moich w *Varennes* i *Maubeuge*, przyłożyłem się także nie mało z moiej strony do okazalego zwycięstwa, iakie odnieśli połączeni *Hiszpani* i *Francuzi* nad *Angielczykami* na dniu 7. *Termidor* roku 5. W nagrodę usłowań moich, postradawszy nawet władzę iednego członka, ieszczem nic nie pozyskał. Od 3ch lat wygnany byłem z towarzystwa. Za wsparciem *Ob. Treillard* dostałem się do familij moiej w *Varennes*. Poślatałem notę do Dyrektoryatu z prozbą o indemnizacyę za straty poniesione przy armij. Część prozby moiej skuteczną została, i dostałem w podarunku konia, w nagrodę tego, którego utracilem. Dziś w celu otrzymania dalszego wsparcia i indemnizacyi, udaję się do ciała prawodawczego. Wzywam, aby zniszczone zostało to potwarcze prawidło: *Iż niewdzięczność jest własnością Rzpltych.* — Rada 500. wyznaczyła w tej mierze oddzielną Kommissyę.

Uroczystość dnia 10. Sierpnia obchodzoną tu była od iednego towarzystwa, w którym znajdowali się *Ob. Santhouax*, *Desaix*, *Generał Chabert* etc. — Na dniu tymże *Ob. Lecointre-Puyravaux* Prezydent Rady 500 miał mowę, w której powitał najprzod przeciw władzy Królewskiej, potem wystawił wypadki, które dzień 10. Sierpnia sprowadził, mianowicie ten moment kiedy Król schronił się do fali zgromadzenia narodowego, zarzucał nakoniec gabinetowi *Londyńskiemu* przewlokę tej wojny. — *Ob. Lavaux* prezydent rady starszych, w mowie swoiej wystawiwszy to wszystko, co tylko rewolucya wielkiego zdziałała, zachęcał *Irlandczykow*, aby nie tracili nadziei, zapewniając, iż wkrótce od *Francuzow* wspartemi zostaną Dyrektor *Merlin* wyraził: iż chociaż nie jest wolno ludziom wdzierać się za zafaloną przyszłość, i zgadywać iey tajemnice, wszelako jeżeli wyrachowania rozumu ludzkiego mają niejaką pewność, jeżeli cuda przeszłości dają podobną nadzieję przyszłości, tedy wkrótce winszować sobie będziemy zupełnego dokonania zwycięstw naszych. *Anglia* obaloną zostanie etc. — Podczas tej uroczystości, ministrowie obcych dworow nie byli przytomni. — Na gonitwach odbytych w tym dniu, dla bieguna pieszego przeznaczone było kosztowne naczynie porcellanowe z fabryki narodowej *Seves*, i to otrzymał *Ob. Cosme*, który dawniej także odbierał nagrody. *Ob. Perceval* otrzymał konia z siodłem i czaprakiem za wyścigi konne. *G. Margin* otrzymał karyolkę z koniem za wyścigi wozowe, między ubiegającymi się o tę ostatnią nagrodę, był także syn Dyrektora *Reubell*. *Ob. Daunou* z *Rzymu* tu przybyły, załadł miejsce w Radzie 500. — Uroczystość nowej rachuby *Rzpltey* na d. 1. *Vendemiaire* (21. Września) będzie także po wszystkich armiach obchodzoną. — W *Brest* uzbroiona już jest druga wyprawa, trzecia nawet wkrótce wygotowaną zostanie, która iednak nie jest do *Irlandyi* przeznaczoną. Z *Berny* donoszą, iż wojska *Francuzkie* wyszły z tamąd do kraju *Gryzonow*. — Mówią, iż już *Ob. Lamarque* uznany jest ministrem *Francuskim* od dworu *Stokolmskiego*. — Zapewniają o związku zaczepnym i odpornym między *Austrią* i *Neapolem*, iakoby zawartym. — Wielu utrzymuje (mówi ieden tutejszy dziennik) iż eskadra *Francuzka* wyszła już na morze, dla skutecznego wyładowania w *Irlandyi* i *Anglii*. Byłoby iednak nieprzy-

zwoitością oznajmiać, z którego portu wypłynęła. — *Ob. Sieyes* wszedł także w negocyacje, względem indemnizacyi dla ziążenia *Oranii*. — W *Ferrol* uzbraiania morskie *Hiszpańskie* z wielką nagłością są przyspieszane. — Rozmaite korpusa kawalerji odebrały rozkaz z *nad Renn* wyciągnąć do *Włoch*.

Dzienniki tutejsze zwracają uwagę rządu na zły gatunek prochu, który wywieziono do naszych portow, mianowicie do *Brest*. — *Ob. Muzard* deputowany w Radzie starszych z departamentu *Cote d'Or*, w tych dniach umarł. — Teraźniejszy jarmark w *Beaucaire* bardzo był licznym. — *Generał Kilmaine* ciągle się naradza z *Dyrektoryatem*, nie wiadomo czy względem wypłynienia eskadry *Brestekskiej*, czy względem obięcia kommandy nad armią *Reńską*. — Jeden tutejszy dziennik rozniósł fałszywą wiadomość, iakoby *Augereau* stanął w *Irlandyi*, gdy tym czasem bawi on ciągle w *Perpignan*. — Niedawno pod *Antibes* okazał się kapr *Angielski* z zdobyczą iedną *Genueńską*. Uzbroiono zaraz małe statki i obywateli na czele municypalności i *Generała Masseny*, wśledli na nie z własney ochoty dla ścigania przemagającego w siałach nieprzyjaciela, którego przymusiłi nie tylko do ucieczki, ale nawet do opuszczenia zdobyczow swoich 80,000. frankow szacunku mających. — Dla słabości *Ob. Lagarde* sekretarza Dyrektoryatu, *Ob. Aubiffon* z rozkazu Dyrektoryatu miejsce iego zastępuje. — Zastanawia tu uwagę dziennikarzew gazeta *Wiedchka*, która *Rzplte Cisalpińską* nazywa tak mianowaną *Rzpltą*. — W *Neapolu* liczba uwolnionych więźniow stanu, dochodzi do 180. osob. Prezydent trybunału który ich do tych czas sądził, złożonym został. Żeby mógł bezpiecznie z *Neapolu* wyjechać, musiano mu dać eskortę od 40. żołnierzy, zastaniającą go przed zapalczywością ludu. — Armia *Włoska* ma być pomnożona 20. tyśkami. Wszystkie przygotowania się czynią do nowej wojny, gdyby ta z *Austrią* rozpoczęła się miała. — Poseł *Amerykański* *Gerry*, na dniu 3. Sierpnia popłynął już z *Havre* do *Filadelfii*. — Wiadomość o śmierci *Papieży* ieszczę się nie potwierdziła. — Obywatel *Roberjeot* wyjechał już stąd do *Rastad* z ważnemi depeszami.

Pewną jest rzeczą, iż flota *Tulońska* wypłynęła z *Malty* dnia 6. Czerwca, to jest daleko dawniej niż *Anglicy* pokazali się przed tą wyspą. Łatwo sobie wystawić przyczynę ich opóźnienia. *Admirał Nelson* napotkał flotę *Francuzką* w krótko po iey wyjściu z *Tulonu*, lecz nie mając tylko cztery liniowe okręty, umknął się z niemi, i posłał po pomoc do admirała *Jervis* przed *Cadix*. *Jervis* przed odebraniem ieszczę tej wiadomości, posłał *Nelsonowi* kommodora *Towbridge* z 8. czyli 10. okrętami. Kommodor stanął przed portem *Tulońskim*, iako w miejscu umowionym do złączenia się, gdzie nieznalazłszy *Nelsona*, oczekiwał na niego. Tym sposobem wyjaśnia się okoliczność obłężenia *Tulonu* przez kilka dni, po oddaleniu się z niego *Generała Buonaparte*. Nakoniec *Towbridge* dowiedziawszy się, iż flota *Francuzka* nieznamydnie się już w porcie, popłynął na szukanie *Nelsona*, z którym się złączył dnia 7. Od tego dopiero czasu, to jest w pięć dni po zdobyciu *Malty*, eskadra *Angielska* widziała się w stanie szukania floty *Francuzkiej*.

Jeden z naszych Dzienników zaffanawiając się nad tym, iż dwie rzeczy zajmują teraz uwagę całej Powszechności, to jest polityka i moda, pomia na czas pierwszą, i zwraca się na kilka wieków do drugiej. Jest temu 500. lat (mowi on) iak *Francuzi* ubrani byli w długą aż do ziemi futannę, którey okazałość zależała na spiczastym kapturze i na długim ogonie. Za panowania Karola VI. Przodkowie nasi ubrani byli iak zakryfityany. Za Franciszka I. pokazywali tylko jedno ucho, zdojąc je iakim kosztownym kamieniem, a ukrywając drugie z największym staraniem, ażeby tym wstydlivość owych wieków nie była obrażoną. Za Franciszka II. Męszczyni utrzymywali, iż brzuch duży dawał pościć wspaniałą, kobiety toż samo mniemały o tylney facyacie, mieli więc wszyscy przyprawne wielkie brzuchy i wielkie tyły, a ta śmieśna moda trwała przez cztery lata. Co zaś w tym było osobliwszego, to to, iż gdy ta moda nastała, kobiety zdawały się niebać więcej o swoje twarze, i zaczęły je ukrywać. Widziano je zawsze zamaskowane na ulicach, przechadzkach, na odwiedzinach, a nawet w kościele. Po maskach nastąpiły muszki, któremi tak twarze oblepiały, iż nie więcej można je było poznawać iak pod maskami. *Flamma* Autor XIV. wieku ulkarzał się na wzrost zbytkow, a te zbytki zależały na tym, iż zaczęto nosić koszule z płotna. Można by zrobić nader ciekawe dzieło o rewolucyach, iakich niegdys doświadczyły brody we *Francyi*. Na końcu XI. wieku ieden Arcy-Biskup *Rotomagu* nazwilkim *Guillaume*, rozpoczął otwartą wojnę przeciwko długim bródom. W roku 1096 postanowiono, iż ci którzy będą nosić długie włosy, zostaną z towarzystwa prawowiernych wyłączeni; Pobożny Ludwik VII. który w ten czas panował, kazał sobie zupełnie obciąć włosy na głowie i na brodzie; dopiero za Franciszka I. powrocono do długiej brody, która się utrzymywała aż do Henryka IV. W ten czas to ta ozdoba wymagała większego starania; ażeby się pokazać podług dobrego tonu, nie można było mieć ani dłuższych ani krótszych u brody włosów nad trzy palce, te włosy ścinane były z okrągła, tak iż twarz wyrażała figurę wachlarza, do tego należały dwa wąsy, które starano się uczynić iak najdłuższymi i iak najeższymi.

Nie trzeba się iednak ulkarzać na mody. W krajach w których są mody nieznane, lud powszechnie jest tępy, ociężałym, nudnym. Narody Wschodnie od 5. i 6. tysięcy lat utrzymują ciągle iednakowy zwyczaj obuwia, ubioru, i wygod; Moda zatrudnia tyfące rzemieślników, wzbogaca szwaczkę, haftarkę. Tyfące głow w *Europie* począł się nad wynalezieniem nowego kroui sukni, nowego kształtu fryzur. *Homer*, *Tajs*, *Milton*, mniej się szczyli z swoich przedziwnych Poematow; *Leybnitz*, *Haller*, *Newton*, z wysokich swych wynalazków nie tyle szukali chluby, ile ci geniusze gotowalniow, gdy odmienia kształt sukni, lub nauczą kobiety pokazać się mniej pięknymi niż je utworzyła natura. Przed 20. laty nasze ładne *Francuzki* wzięły kształt fryzur od *Jzaisza* Proroka; po nich nastąpił kapelus *Angielski*, a po niezliczonych przemianach, dziś przyszły do peruki. Ktożby się był kiedy takiego dziwactwa spodziewał! Niegdys cudze włosy okrywały tylko łyse głowy Doktorow, Adwokatow, Sędziow, Fiskalisow, i pobożnych Plebanow. Przeszłego roku wszystkie głowy były białawe, dziś stały się iak heban czarne. *Tajs*, *Brutus*, *Karakalla*, dają im na przemian swe wzory. Atoli włosy, które sobie męszczyni i kobiety ucinają, były w wielkim poszanowaniu u *Frankow*. Zwyczaj ich był przyśiegać na włosy, tak iak dziś przyśiegać na honor. Przy powitaniu iednego z drugim, nie nie było piękniejszego, iak wyrwawszy sobie po iednym włosie, ofiarować go sobie nawzajem. *Clovis* wyrwał sobie włos i dał go S. *Germanowi* na dowod swego szacunku; natchymiaft każdy dworzani naśladować swojego pana, ofiarował po iednym włosie temu cnotliwemu biskupowi, który powrócił do swojej dycezyi, niezmiernie tą obyczajnością dworu nięty.— Ponieważ mody mogą być mądrze przez naszych terazniejszych artystow przywoione, miło nam jest dać im wyobrażenie stroiow różnych Narodow, ażeby je iezeli to być może, do terazniejszego gustu przyfiosowali.— Kobiety *Japońskie* wylatają sobie zęby; *Indyanki* malują je czerwono; Kobiety w *Guzaracie* i w niektórych częściach *Ameryki*, cierpieć nie mogą innych

zębow, iak tylko czarne. W *Greenlandyi* malują sobie twarze niebielko i żulto, w *Moskwie* bialo i czerwono. Kobiety *Chińskie* zostają przez całą młodość w nieustannej męczarni, ażeby mieć nogi kozie. W dawney *Persyi* tego obierano Królem, kto miał nos najbardziej garbaty. W wielu krajach matki spłaszczają swym dzieciom nosy, w innych gniotą głowy, ażeby były spiczaste. Wiadomo jest, iż *Turcy* szukają włosów czerwonych, któremi się *Persowie* brzydzą. W Narodzie *Eskwimow* piękne kobiety obkładają całe swoje ciało fadłem niedźwiedzia. *Hottentotki*, obwiają sobie szyje, ręce, i stanki krwawymi wnętrzościami zwierząt, zamiaft koloretkow, bransoletkow, i pasow. W *Chinach* najmniejsze oczy są najpiękniejsze, którym dodają ieszcze ozdoby przez wyrwanie włosów z powieki. W *Turczach* kobiety malują sobie włosy czarno, a paznogcie czerwono. *Peruwianki* przekuwają sobie nosy dla zawieszania obrączek, które są większe i cięższe w miarę dostojnościwa ich mężow. W niektórych częściach *Afryki* toż samo czynią z wargami. Piękności *Chińskie* noszą na głowach figurę złotego lub miedzianego ptaka, którego skrzydła zaffanają ich policzki, ogon rozciąca się po głowie, dziub sięga nośa, a głowa chwicie się za najmniejszym poruszeniem. W narodzie *Myantow* kobiety noszą na głowie torkiową deskę, którą przylepiają wolkim do włosów. W tym stroiu nie mogą się ani położyć ani schylić bez wielkiej ostrożności; gdy przechodzą przez las, często bywają od gałęzi wtrzymane. Dla czesania włosów, muszą rozciąć wolk trzymający deskę, czeszą się też tylko dwa razy na rok. Nakoniec w kraju *Natal* kobiety noszą dzieściociałową czapkę ulaną z wołowego fadła, napuszczoną oliwą i wraz z włosami zmieszana, ta czapka trwa przez kilka lat.

Od czasu przybycia do *Paryża* Generała *Baraguey-d'Hilliers*, wydano na publiczność następujące opisanie: „Fregata *la Sensible* na której się ten Generał znajdował, nie poddała się, iak mowiono, za pierwszym *Angliłow* wystrzałem. Nie można zaprzeczyć odwagi Kapitanowi naszej fregaty; lecz można podobno mniemać, iż nie ma takiego doświadczenia, iakie jest dla officera morskigo potrzebne. Fregata nasza postrzegła fregatę *Angielską* o 14. mil odległości. Atoli fregata *Francuzka* przechodziła w szybkości fregatę nieprzyjacielską, gdyż po iey zabraniu musiano zwinąć wielkie żagle dla przeszkodzenia zbytniemu wyprzedzeniu fregaty *Angielskiej*. To zapewne najwięcej dopomogło *Angliłom* do doścignienia naszej fregaty, iż ta za spostrzeżeniem nieprzyjaciół, skierowała się ku *Malcie*, gdzie myślała się schronić, lecz nie było na to czasu, a bitwa fłoczną została w bliskości na ieden wystrzał z pistoletu. Fregata *Angielska* miała na sobie 40. armat 18-funtowych, fregata *Francuzka* miała tylko 28. 12-funtowych. Pierwszy wystrzał nieprzyjacielski położył prawie wszystkich *Francuzow* znajdujących się na moście, z których pięciu się tylko zostało. Wiele kul z obydwóch stron fregatę przeszły. Na miejsce zabitych kanonierow *Francuzkich*, chciano użyć *Maltańczykow*, którzy żadnym sposobem naklonić się do tego nie dali. Nic niepomogły ani namowy, ani groźby, woleli leżąc na ziemi śmierć odnieść, niżeli się bronić. Przez cały czas bitwy Kapitan fregaty *Francuzkiej* nie ułąpił z mostu i wiele ran odebrał. Uczynił ostatnie usiłowanie i dał znak do zejścia się z fregatą *Angielską*, której Kapitan toż samo rozkazał. Generał *Baraguey d'Hilliers* chcąc dać przykład, został o ziemię uderzony od sztuki drzewa, która go ugodziła w piersi, wprzod kapelus iego został w sztuki od kartaczow ścięty. Porucznik fregaty upada przy nim zabity. Nakoniec z stu ludzi składających cały ekwipaż, 70. śmierć odbiera. W tym to stanie poddano się nieprzyjacielowi licznieszemu w ludzi i armaty, korego maytkowie czynili swoją powinność, i którzy nie ponieśli tyle szkody, ile fregata *Francuzka* mająca na sobie ludzi małego serca i nieposłusznych. Przed opowaniem fregaty wrzucono w morze depesze i zabrane w *Malcie* chorągwie, które *Angliłcy* wydobyli. Nieznadowały się na fregacie żadne bogactwa, iak rozgłaszano. Ta bitwa iakkolwiek dla nas szkodliwa, dowodzi, iż przy równych siłach, lub przynajmniej gdyby na naszej fregacie znajdowali się sami *Francuzi*, zwycięstwo mniej byłoby pewnym. Po zabraniu fregaty, G. *Baraguey d'Hilliers* i iego adiutańci odwiezieni byli do floty *Angielskiej*

przed *Kadix*, a z tamąd przesadzeni na fregatę, która popłynęła aż do wysp *Azorskich*, a potem do *Portsmouth*. Podczas całej podróży obchodzono się iak najlepiej z ienicami *Francuzkami*. Mowiono o armii *Włoskiej*, dla której *Angliłcy* oświadczyli wiele szacunku i podziwienia. Przyplynawszy do *Angliji* przebyli znaczną część kraiu, nim się dostali do *Portsmouth*. Xiążę *de Norfolk*, przez którego dobra przechodzono, posłał do Generała *Francuzkiego* i iego adiutantow zapraszając ich do siebie na wypochnienie; inni znaczniejsi *Angliłcy* znajdujący się w ten czas na polowaniu, i uwiadomieni o zbliżeniu się ienicow, rownież im grzeczności czynili; lecz za przybyciem do *Portsmouth*, wprowadzeni byli na pontony, które służą za więzienie dla wielu naszych nieszczęśliwych współziomkow. Ob. *Niou* kommissarz *Francuzki* do wymiany ienicow w *Angliji*, udał się do admiralicy z prośbą, ażeby *Francuzom* pozwolono na słowo honoru powrócić do swego kraiu, lecz się dowiedział, iż to pozwolenie dane już było przed kilku godzinami, z warunkiem, ażeby ciż ienicy przybyli nazad do *Angliji*, iezeli w pewnym przeciągu nie nastąpi zamiana, i ażeby w pięciu dniach wyszli z *Angliji* przez *Douwers*, strzegąc się nade wszystko zbliżać się ku *Londynowi*.

z *Brest* dnia 1. *Sierpnia*.

Nadzwyczajny kurjer przywiózł rozkaz Dyrektoryatu, aby elkadra z 1. okrętu liniowego i 7. fregat złożoną z 4000. woylka lądowego ruszyła na morze we 24. godzinach. Elkadrą dowodzi szef dywizyi *Bonpart* z którego nazwilka podobnego do Gen: *Bonaparte*, wleto wrozb szczęśliwych czynią. Woylkiem zaś lądowym Gen: *Hardi*. Z przyczyny iednak zbliżonych okrętow *Angielskich*, Generał kommanderujący miał odebrać napowrot kurjera, prosząc o dalsze rozkazy.

z *Havre* dnia 8. *Sierpnia*.

Około naprawy słurow z nadzwyczajnym pracnią staraniem; w dzieściu dniach wypompowano 1,800,000. stop kubicznych wody, i położono już trzy warsty kamieni w całej rozciągłości tej ogromney budowy. Wszyscy ludzie, wszystkie materyaly, i wszystkie statki marynarskie do niczego więcej nie są teraz użyteymi, i możemy być pewni, iż przed końcem pogodney pory, ta najważniejsza część nowego portu, przyprowadzona będzie do stanu doskonałości, iakiejsmy od tak dawnego czasu nadaremnie żądali, iakiey potrzeby handlowe nieodbicie wymagają, i która nakoniec zostawiona była Departamentowi *Marynarki*, ażeby się nią zatrudnił z tą obszerną władzą, iaka mu jest nadana.

z *Bruzelli* dnia 10. *Sierpnia*.

Wielka liczba znacznych wszelkiego rodzaju korpusow, przybyła od kilku dni od armij *Angielskiej* do brzegow bywszej *Flandryi* nad-morskicy; liczba iednak ich znacznie się umniejszyła przez uftawiczne oddziały do brzegow *Renu* posyłane. Zdaie się, iż *Angliłcy* nieodstąpili swego zamiaru uderzenia na nasze brzegi; okręty ich wojenne pokazują się w tych stronach, i co moment spodziewamy się iakiey napaści tak z tej strony, iako i od brzegow *Rzpltey Baławskiej*. Procz licznych sił przez nasze miafło do armij *Mogunckiej* dążących, większa ieszcze liczba woylk przechodzi przez *Ardeennes*, i pobliskie departamenta *Francuzkie*. W *Luxemburgu* czynią spieszne przygotowania na opatrzenie nowej artylleryi i wszelkiego rodzaju amunicyi, która ma być w też samą drogę wylana. Generał *Championnet* który kommanderował woylkami na naszych brzegach rozłożonemi, dnia onegdayszego przejeżdżał tedy do *Niemiec*, dokąd wkrótce przybędzie Generał *Grenier*. Zapewniają iż i Generał *Kleber* jest tam spodziewany.— Donoszą z departamentow *Francuzkich*, iż tam zabierają wszystkich młodych ludzi pierwszej rekwisycyi, którzy się ieszcze nieznadawali w służbie wojenney, i przesyłają ich do armij. Przywołują także wszystkich urlopowanych. W powszechności przygotowania do wojny we wszystkich naszych departamentach są nadzwyczajne.

z *Hagi* dnia 18. *Sierpnia*.

Instalacja nowego Dyrektoryatu odbyła się tu wczoray z wielką uroczylnością. OOb. *Haffelt* i *Hoedt* chociaż się wymawiali od tego urzędu, iednak go nakoniec przyieli. OOb. *Emmerus* i *Harsfolte* przybyli także na obięcie tej dostojności, ieden tylko Ob. *Hettema* nie znajdował się. Ob. *Hoedt* został obrany losem przy-

dentem dyrektorjatu. Dyrektorowie odebrali powińszowanie od obu izb i od sztabu wojsk *Francuzkich* i *Bawarskich*, na którego czele znajdował się *G. Hatry* i *Daendels*.— Rozchodzi się tu pogłółka, iakoby *Anglicy* na brzegach *Flandryjskich* wylądowali, i że atakują *Ostendę*, inni mówią *Dunkierkę*.— Najświeższe listy z *Marsylii* donoszą, iż kapty *Francuzkie* odebrały rozkaz powrocenia do portów, przez co okręty neutralne z większą teraz pewnością krążyć mogą.— Od dnia 1. Czerwca tego roku do dnia 1. Maja 1799. tylko 10. millionow może być wybranych na powszechną administracyę krajową, gdy tym czasem ta, wymaga 46. millionow. Dla zastąpienia więc brakujących 36. millionow ma być *donum gratuitum* postanowione.

z *Leydy* dnia 16. *Sierpnia*.

Z *Lifto* w *Bruzelli* pod dniem 13. t. m. dowiadujemy się, iż po trzech kurjerach którzy jeden po drugim nagle przybyli z rozkazami dla kommanderującego tam Generała *Bonnard*, wszystkie korpusy wojsk regularnych z których się garnizon składa, miały się udać ku *Flandryi* osobliwie od strony *Ostendy* i *Blankenberga*, gdzie *Anglicy* na nowo wylądowali. Jest to zapewne ta tajemna wyprawa, która podług listów z *Londynu* wyszła z *Margate*. Dnia 12. *Sierpnia* z rana słyszano od strony *Gand* mocne strzelanie z armat; wszystkie drogi *Flandryi* okryte były wojskiem i artylleryą; pierwsze pomknęły się nawet do okolic *Dunkierki* i *Ostendy*.

z *Höchst* dnia 14. *Sierpnia*.

Jutro armia *Francuzka* ma ruszyć naprzód, inni mówią, iż dopiero na d. 25 t. m. Wielką liczbę zabranopodwod, które codzień 6,000. bochenkow chleba przewozić muszą ztąd do *Altenkirchen* i *Haschenburg*.— Na mocy rozkazu Gen. *Joubert* tam gdzie armia *Francuzka* stoi wszyscy *Niderlandczykowie* i *Leodyczykowie* w 48. godzinach oddalić się powinni pod karą śmierci wymierzoną przeciw emigrantom.— Słychać, iż w *Strazburgu* przygotowana jest wielka liczba proklamacyow, dla działania w przypadku nowej wojny rewolucyjnej w *Szwabii*.

z *Frankfortu* dnia 14. *Sierpnia*.

Wojska *Francuzkie* w wielkim są poruszeniu. Pogłółki o przyszłości są rozmaite. Niektorzy twierdzą, iż wkroczą do kraju *Bamberskiego* i *Wirtzburskiego*, inni mówią iż aby tylko rzeczy w *Rastad* dojrzały, wojska te będą warunki pokoju do wykonania przywodzić. Zgoda cel tej armij jest równie tajemnicą iak wyprawa Generała *Buonaparte*.— Generał *Championnet* przybył na d. 8. do *Moguncyi* dla objęcia komendy nad przednią strażą.— Wojska na linii demarkacyjnej rachują teraz do 96,000. w którym samego *Pruskiego* jest 25,000.—Dzień 10. *Sierpnia* obchodzony był w *Moguncyi* z przyzwoitą okazałością. Zamek wyobrażał *Thuilleries*. Strzelano ze wszystkich okien jego, po czym szturmem był wzięty.—W *Kolonij* spalono wiele herbów.— *Francuzi* sprowadzają na prawy brzeg *Renu* coraz więcej artylleryi i pontonow.— *Termometr* polityczny jest na famym punkcie wojny. Poruszenia wojsk *Austryackich* ku *Szwabii* i jeziorowi *Konstancyeńskiemu*, są znakami ledwie niepewnymi, iż *Niemcy* będą znowu nowym teatrem wojny, która iezli nie szczęściem wybuchnie, nie może już być iak tylko wojną śmiertelną.

z *Kolonij* dnia 11. *Sierpnia*.

Administracya centralna Departamentu *Roer* wydała do swoich współobywatelów obszerną proklamacyę; przyłączamy niektóre z niej wypisy „Jakiż zawzięty geniusz rozpościera się nad tym nieszczęśliwym krajem, i miota straszliwe wojny domowej pochodnie. Jakiż to jest skryty nieprzyjaciel waszego spoczynku, który wam dziś przeszkadza wykonywać Prawa Rzpltej? kiedy Dyrektorjat wielkiego narodu przez ustawę praw dobroczynnych stara się zatrzeć okropne nienawistne przemocy i feudalne ślady, gdy pragnienie wasze leczyc rany, i tyłu kłękłom zbawiennie zaradzić, w tenczas to zawzięta niechęć powstaje, i nic na rozprzeźwienie swojego nieoszczędza wpływu. Obywatele, iakież jest tego powód, iaka jest tego przyczyna? Trzebaż na hańbę rodu ludzkiego wyznaczyć to jest religia! Religia! zawsze do tego świętego nawilka łączyć się będzie występki? Zawsze pod zastoną tej szanownej cnoty i w jej imieniu, złośliwi ludzie nakazywać będą wojnę, bunt, morderstwa i śmierć? Tymto okazałym piałczem okrywali się zawsze nieprzyjaciele Republikańskiego rządu, i na poburzenie całej Eu-

ropy przeciwko *Francyi*, nie mieli innego sposobu, iak tylko oskarżać ją o świętokractwo i wyparcie się bołstwa. Administracya centralna wierna swoim prawdom, musiała usprawiedliwić zaufanie rządu, przywołując do skutku prawa względem zewnętrznych obrządkow postanowione. Od tego momentu fanatyzm zyczny w chwytaniu sposobnej pory, szamoce się w twoim niedoleżnym gniewie, podwaja swą zapalczywość, ostrzy szylety, pobudza do buntu, zmyśla złośliwe potwarze, wystawia świętokractwo, zapala wasze imaginacye, otacza was marami, przeraża trwogą łtabe i lekkie sumnienia, i wykopie okropną przepaść pod nogami nieszczęśliwego ludu. Jako obywatele! iestże to niszczyć wasz obrządek zabraniając tych nabożnych zgromadzeń znanych pod imieniem procesyłow? i nieprzypominając wam w tej mierze zakazow przez waszych dawnych panow czynionych, nieprzywołując na pamięć licznych nieprzyzwoitości i zgorzenia, które z nich pochodziły, zapomnieliścież, iż Rzplta *Francuzka* oddając hołd wolności obrządkow, żadnego z nich nie chciała mieć panującym, lecz udziela rowney pomocy dla Katolika, Protestanta, Żyda, Indyana i Mahometana, z których każdy powinien mieć nie zaprzeczone prawo wielbienia Bołstwa podług skłonności swolego serca. Mogliścież na moment zmniemać, iż Rzplta najwyższe interesa oyczyzny, i obyczaje niektórych prowincyow na iedney poloży szali? Zabraniając przytym ceremonii publicznych, zabroniłoż wam wstępu do waszych kościołow? odrywanoż was od stopniow ołtarza, na którym wasze składaliście ofiary? Nie! tety! Mieliżbyśmy ieszcze być skazanemi na odnowienie okropnych łcen w *Wandei*; Mieliżbyśmy widzieć na nowo uzbroionych w krzyże i szylety *Pałterzow* prowadzących niewinne trzody na krwawą ofiarę? Mieliżbyśmy ieszcze patrzeć na okropne braci przeciw braciom morderstwa. Tak iest obywatele, czeka was ta okropna kolej, iezli nieprzeftaniecie nadstawiać ucha zdradzieckim fanatyzmu fronnikom. Za całą na ich namowy odpowiedź, otworcie kłęgę Praw *Francuzow*; niech w niej przeczytają słowa: *Wolność obrządkow*. Cnotliwi wšlow mieszkanie, na was najbardziej polegają ci ludzie, którzy są waszemi najniebezpieczniejszemi nieprzyjaciółami. Nie ma wybiegow którychby na uwiedzenie was nie używali. Mówić do was będą w imieniu Boga. Wyftawią wam rozkosze raui i straszliwe piekła męczarnie. Pracowici i spokojni rolnicy, strzeżcie się tych fideł w które was chcą te potwory wplątać. Zniszczcie ich nieprawie nadzieie, łącząc się szczerze z wielkim Narodem, który was chce mieć swoich tryumfow i swoiey chwały uczestnikami, pospieszycie do Ołtarza wolności, słuchaycie Urzędnikow waszych, a tak i wewnętrznych nieprzyjaciół, i zdradliwych zdradliwszego ieszcze rządu pokonacie fronników. Nie, nigdy Rzplta nie chciała wam wydrzeć walzey Religii, tej Religii, która ubogiego chatę wynosi nad pyszne mocarzow świata pałace, tej Religii, która nakazuje iedność i zgodę; tej nakoniec Religii, która iest ostatnim niezłęczcia i przeciwności schronieniem. Rzplta nigdy nie zamyslała przeskądzać wam w zanoszeniu do Nieba modłow za walze żony, za wasze dzieci i za pomyślność Rzpltej. Przewodniki wasze mniey się zapewne lękają upadku tej Religii, niż straty wielkich dochodow, któremi się z urąganiem nad nędzą ludu tuczyli. W krótcie zapewne słyszeliżbyśmy ich wychwalających Rzpltą *Francuzką*, gdyby znosząc łame tylko Religii przesady, nie była naruszała ich obfitych dochodow. Poczescie się więc dobrzy Obywatele, możecież rozumieć, iż ten Narod który przed obliczem świata wolność i równość ogłosił, miałby, stawszy się nowym sumnieniami tyranem, postanowić Trybunał inkwizycyjny dla roztrząsania walzych względem Religii mniemań? Wyidzicie z błędu, nie iest nieprzyjacielem obrządkow ten Narod, w którym się ieszcze znajduią poświęcone Bołstwu Świątynie; ten Narod który swoy kontrakt Towarzystki polecił opiece Najwyższej Istności; ten Narod który w swoiey Kłędze Praw przepisuie surowe kary przeciwko każdemu, któryby w iakieykolwiek rzeczy obrządek znieważał.— Obywatele, Administracya centralna żywo dotknięta niebezpieczeństwami na któreby was pogarda Praw wystawiła, przmuszoną była przemowić do was Oycowłkim głosem. Pospieszyla ażeby was wštrzymać na brzegu przepaści. Atoli gdyby iey nadzieia zawiedziona zoftała,

niewahałaby się na moment przybrać na siebie tę groźną i poważną postać, która iest piętnem władz na utrzymanie i wykonywanie Praw wyznaczonych. Biada na ten czas zdracy, biada burzycielowi! Obiawszy wodze administracyi, poprzyftęgliśmy wierność dla Rzpltej *Francuzkiej*, przyobiecaliśmy uroczyście ulkutecznić republikantkie ustawy; ani niebezpieczeństwa, ani śmierć nie da nam się z naszymi pominąc obowiązkami. Kapłani obrządkow, Zakonnicy, któzkolwiek iestcieście, niech doświadczenie przeszłości będzie dla was na przyszłość nauką; orwrozcie dzieie rewolucyj *Francuzkiej*, obaccie tam kaźnie waszych współ-braci, którzy byli dość zuchwali dotknąć się świętokradzką ręką Arki Konfitytucyjney, dość odważni na wštrzymywanie tego bystrego przemocy i omamienia potoku. Pomyślcie nad tym dobrze, mocne czucie nieszczęść których doświadczyliście, uczyni naszą łalkawość i rzadszą i trudniejszą. Wszakże rząd sprawiedliwy, wspaniały i ludzkąsią tchnący, ofiaruje wam spokycność, a nawet schronienie, iezeli chcecie iey prawa szanować. Lecz drzyście, wšlyftkiego się lękać macie, iezeli iestcieście sprawcami lub podżegaczami ich przastęptw. Wybieraycie przeto między pokoiem i wiecznym wygnaniem. Kommissarze Dyrektorjatu Wykonawczego, Muncypalności, urzędnicy publiczni, podwoycie wasze prace i ofirożność, Administracya pelega na waszych łtarianiach i na waszey gorliwości niespracowanej. Rozprzeftreniaycie republikantkie prawidła, iednaycie dla nich szacunek i przywiązanie, nieoszczędzaycie nauki, używaycie wšlyftkich sposobow zdolnych do odkrycia wštrzycielow, i oświecenia ślepego i zwiedzonego ludu; nadewšlyftko przekonaycie go o tej ważnej prawdzie, iż rząd *Francuzki* chce im dać zasmakować dobrodzieyftw nowego rządu, złaftaniąc ich przed wszelkimi kłękami, od wielkich rewolucyow nieoddzielni.— W *Akwizgranie* dnia 3. *Thermidor* roku 6. *Rzpltej Francuzkiej*.

(następują podpisy.)

z *Ratyzbony* dnia 12. *Sierpnia*.

Za przyftanym przed kilku dniami rozkazem, tuteysze magazyny Cesarłkie na nowo są napełnione, i świeże kontrakty na liwerunek porobione. Sławny *G. Makk* oznaczył w *Bawaryi* miejsca na założenie obozu.— Przechodzą tedy często rozmaite oddziały wojska.

Od *niższej Elby* dnia 18. *Sierpnia*.

Słychać, iż w przypadku wojny wojska *Rossyjskie* wspierać będą Cesarza, i złączą się z armiją iego na granicach *Szwajcarskich*.— W krajach *Rossyjskich* pod wielką karą zakazano gadać po *Francuzku*, i czytać kłiążki w tym ięzyku.— Podług dziennika politycznego plan *Francuzki* otworzenia wolney żeglugi z morza *Czerwonego*, wcale nie iest nowym. Jeszcze w r. 1786. terażniejszy poseł *Francuzki* w *Madrycie* Ob. *Truguet*, zawarł traktat w tej mierze z *Beiami Egipskimi*. Podług tego planu *Francuzi* mieli być bardzo sprzyiani w *Egipcie*. Mogli oni okrętami wojennymi konwoiować okręty handlowe, mogli do każdego portu zawinąć, rząd tamteyszymiał im nawet dostarczać ludzi, którzy towary ich do *Kairu* przeprowadzać, i czuwać nad ich bezpieczeństwem em powinni byli etc.

z *Szwabii* dnia 13. *Sierpnia*.

Słychać, iż 4000. wojska *Francuzkiego* weszło do kraju *Gryzonow*.— Ob. *Guyot* Rezydent *Francuzki* podał Notę rządowi tamteyszemu pod d. 26. Lipca łkarząc się na dowodzcow rozruchów, którzy wojnę Religii między *Gryzonami* wzniecić pragną. Mianowicie żąda ukarania Xiędza *Andrzeja de Marano* kapucyna w *Tinzen*. Ten niegodny kapłan (mowi on) rozdaie między lud rozmaite szkaluyące karykatURY przeciw Rzpltej *Francuzkiej*, Dyrektorjatu, Gener. *Buonaparte*, i zasadam równości i wolności, deklamuyąc nieultannie przeciw złączeniu się *Gryzonow* z Rzpltą *Helwecką*. Oświadczyłem już tylokrotnie imieniem rządu mego, i sam nawet rząd przez uroczyftą deklaracyę swoią przekonał was, iż chce łzanować niepodległość, wolność, i opinię ludu *Gryzonkiego*. Lecz nie mogę ia uznawać woli ani opinii ludu tego, w zdradzieckiej intrydze tej fakcyi, która wolność i szczęście *Gryzonow* obcywcey zaprzedała, a która wšród okropności domowej wojny chce ich w niewoli pogrążyć. Rząd wielkiego Narodu (powtarzam) żąda, aby lud *Gryzonow* potęczył się z Rzpltą *Helwecką*,

ale chce razem, aby nieprzymuszenie zdanie swoje stworzył, nie ścierpi zaś, izby iaka fakcja gwałtu i zdradzieckiej intrygi użyć chciała, dla zniszczenia wolności opiniow.— Mowią, iż Gen: *Schauenburg* i Ob: *Rapinat* wkrótce zmienieni w *Helwecyi* zostaną, pierwszy przez Gen: *Kilmaine*, który ma otrzymać najwyższą komendę wszystkich wojsk od *Landawy* do granic *Włoskich*. Drugi przez Ob: *Alexandre*, bardzo rzetelnego Administratora, który zawsze okazał się otwartym nieprzyjacielem wszystkich kommissarzy wojennych i liwanow, ile razy ci granice obowiązków swoich przestąpili.

z *Raftad* dnia 16. Sierpnia.

Dnia onegdajszego ministrowie *Pruscy* podali notę legacyi *Francuzkiej*. Osnowa iey nie jest wiadoma.— Osobna Deputacya *Trewiska* złożyła także nader interesującą notę, tyczącą się opłaty celi.— Ob: *Grasveld* przybył tu w urządzie pierwszego pełnomocnego ministra *Rzpltey Batawskiej*. Ob: *Busch* zostawać tu będzie w randze drugiego pełnomocnego ministra teyże Rzeczypospolitey.

Wiozone przez *G. Joubert* zaraz po przybyciu iego do *Moguncyi* kontrybucye, na różne okolice prawego brzegu *Renu*, wielkie tu sprawiają wrażenie. Hrabia *de Bassenheim* podał promemoria skarżąc się, iż na miasto *Friedberg* nałożono 10,000 liwrow. Poseł także *Moguncki* baron *Albini* zalił się ułnie przed legacyą *Francuzką*, iż kraie elektorckie obciążone są summą 240,000 liwrow. Takowe kontrybucye sądzą tu być przeciwnemi, tak zawieszeniu broni, jak rozpoczętym negocyacyom pokoju.— Pollowie *Francuzcy* zaprzeczają pogłosce, iakoby mieli tu negocyować względem rozszerzenia linii demarkacyney, albo neutralności Rzeszy.— Tym czasem nakazana jest we *Francyi* całkowita pierwsza rekwizycya od 18. do 25. lat, *Ren* zaś mocno jest obwarowany dla przeszkodzenia dezercyi.

Od granic *Austryackich* dnia 22. Sierpnia.

O obu flotach *Francuzkiej* i *Angielskiej* żadney pewney nie mamy wiadomości. Dowiadujemy się tylko o zaszyłych nowych rozruchach w *Rzpltey Rzymskiej*. W departamencie *del Circeo* na granicy *Neapolu* powstała insurrekcyja mianowicie w *Alatri*, *Veroli* i *Frosinone*. Brygadyer *Girardon* na dniu 30. Lipca wyszedł z częścią wojska *Francuzkiego* i *Legionow Cudzoziemskich* na pokromienie buntowników, których pokonawszy, wkroczył do miasta *Perentino*, gdzie wziętych mieszkańców z bronią w ręku znalezionych wyciął. Wyślano także kilka oddziałów wojska do *Piperno*, *Terracina* i *Sermoneta* dla utrzymania spokojności. Na dniu 2. Sierpnia Generał *Macdonald* komendę tymczasową w *Rzymie* utrzymującą aż do przybycia Generała *Inbert*, z rozkazu Dyrektoryatu *Francuzkiego*, zawięził w czynnościach swoich Konsulat, Senat i Trybunat, wprowadziwszy iedynie rząd wojskowy *Francuzki*.— Król *Neapolitański* wydał list okólny pod dniem 15. Lipca, w którym dziejąc się poddanym swoim za okazaną gorliwość w obronie rządu i religij, zapewnia ich oraz o utrzymaniu pokoju, względem którego zerwania najmniejszey troskliwości mieć nie powinni.

Listy z *Wenecyi*, za które iednak zaręczyć nie można, donoszą, iż *Buonaparte* przez trzecie osoby wezwał patriarchy *Greckiego* w *Konstantynopolu*, aby użył wpływu swego, i złączył się wraz z nim do przywrócenia wolności współ-ziomkom swoim. Patriarcha zezwolił zrazu na to, lecz żądał pisma z własney ręki *G. Buonaparte*, o tym wszystkim go zapewniającego, ikoro zaś Patriarcha takowe odebrał, natychmiast ie Dywanowi okazał.— Inne listy z *Semlina* wzmiankują, iakoby *Buonaparte* miał pisać do Dywanu, iż wszelkie pozwolenie przejścia flocie *Roffyjskiej* przez *Dardanelle*, poczyna się wypowiedzenie wojny *Rzpltey Francuzkiej*. Spodziewa się zaś, iż Porta tym bardziej opierać się będzie całą siłą zamiarom *Moskwy*, kiedy *Francya* oswobodziła teraz Portę od naturalnych iey nieprzyjaciół *Maltańczykow*.— W czynnościach wojennych *Basmana-Oglu* zaszła nieiaka przerwa, nie ma on teraz żadnego zatrudnienia, gdyż wszystko przed nim ucieka. Ostatnie wiadomości z *Widdynu*, donoszą o illotnym odjeździe Kapitana *Baszy* i prawie całkowitym znieleniu wojsk *Sultana*. Znaczne

korpus *Baszy Romely Begler Beg* zmniejszone jest do 10,000. największa część iego na placu legła, druga niemniej liczna przeszła do *Basmana-Oglu*, czyli na stronę ianczarow. Wiadomo jest, iż wojna między *Sultanem* a *Basmanem-Oglu* iedynie z przyczyny ianczarow powstała, których *Sultan* zwinął, a na ich miejsce wojsko na wzor Europejski wystawił. *Mufty* opierał się temu urządzeniu, iako przeciwnemu religij z całą swoją powagą, i udało mu się kilka *Baszow*, a mianowicie *Basmana-Oglu* przeciw *Portce* poburzyć. Niemógł chybić swego zamiaru, ponieważ większa część dywanu podobnych z nim była sentymentow, i insurgentow wspierała pod ręką. *Baszowie* nawet od Dywanu przeciw *Basmanowi* wyślani, porozumieli się z nim, i okazali, iż są otwartymi nieprzyjaciółmi *Porty*. Wśród tych wypadkow, *Basman-Oglu* dał się teraz widzieć, w całej swej groźnej potędze, tym bardziej, że *Ali Pasza Janiny* w *Macedonij*, biegły i waleczny wojownik, opuszcza armią *Sultana*, i do *Macedonij* powraca. Wielu ztąd wnośli, iż *Ali Pasza* nie myślał działać iako nieprzyjaciół przeciw *Basmanowi*, o którego dobrej sprawie zupełnie jest przekonany, lecz musiał na oko być postuszny rozkazom *Sultana*. Wszakże był on zawsze nie czynnym pod *Widdynem*, a w *Macedonij* przez *Arnautow* i *Albanczykow*, wzbudzał rozruchy, które z czasem mogły zagrażać niebezpieczeństwem, i dla tego to zaniedbał on rozkaz dany sobie od *Porty* iechania najszybciej do *Macedonij*, dla usmierzenia buntow.

z *Genui* dnia 4. Sierpnia.

Ludzie znający się na żegludze morskiej są tego zdania, iż *Nelson* nie mógł doścignąć Gen: *Buonaparte*: Sądzą, iż raczej znowu w błąd popadł, i oszukany został, względem prawdziwej drogi swego przeciwnika, a tak gdy go po różnych okolicach morza śródziemnego szukał, on tym czasem na miejscu swego przeznaczenia stanął.— Na dniu 30. Lipca przybył okręt z *Alexandryi* do *Liworno*, który twierdził, iż widział flotę *Francuzką* o 2. dni na wschod *Kandyi*, a *Angielską* o 2. dni na zachod teyże wyspy. Gdy więc *Francuzka* tak daleko wyprzedziła nieprzyjaciółką, wiadomość o wszelkiej potyczce zupełnie jest fałszywą.

Od granic *Włoskich* d. 4. Sierpnia.

Synowiec *Papielki* książę *Braschi Onesti* iedzie do *Peterzburga*.— Podług listow z *Bolonij*, wojska *Francuzkie* przechodzą tamtędy do *Ankony*. Z okolicy *Placecyi* 7000. kawalerji poszło do dawney *Lombardyi*. O potyczce zaszłej między flotami *Francuzką* i *Angielską* nic pewnego nie mamy. Wielu chce się udać za osoby ważne wiadomości posiadające, chodząc z miejsca do miejsca, pod wielkim niby sekretem listy do siebie pisane komunikują, które potym fałszywemi się być pokazują. Znać iednak, iż na stronę *Anglikow* nic nie musi być pomyslnego, kiedy poseł *Angielski* w *Liworno* *Windham* otrzymał niedawno wielki pakiet, z którego treści nic nie ogłoszono publiczności.

z *Nowego Jorku* dnia 23. Czerwca.

Dnia 18. t. m. Generał *Marshall* powrócił do *Filadelfji* z niepożytecznego swego posiadstwa, które wraz z *G. Karolem Cotesworth Pinkney*, i *Eldridge Gerry* w *Paryżu* odprawił. Wiadz iego był prawie tryumfalnym. Sekretarz stanu *Timothy Pickering* i kawalerja miejska wyszła na przeciw niemu w paradzie, aż do *Frankfortu*. Za zbliżeniem się iego, uderzono we dzwony, a przy wstąpieniu na ląd powszechne dawano mu oklaski.— 13. Czerwca to jest tego samego dnia, w którym prezydent *Jan Adams* podpisał akt kongresu zawieszający wszelką komunikacyą handlową stanów *Amerykańskich* z *Francyą*, Izba reprezentantow po niejakich sporach przyjęła większością 70. przeciwko 19. głosow projekt urzędowey ewaluacyi wszystkich domow i gruntow, iako też spisania niewolnikow w całej rozciągłości kraju zjednoczonych stanow. Jest to oczywiście szrodek poprzedzający urządzenie interesow skarbowych, które łatwo może być przyjęte w przypadku rozpoczęcia wojny. Czynią się tu już zawczasu dobrowolne podpisy dla obrony i wsparcia za pomocą uzbroień morskich handlu i żeglugi *Ameryki* zjednoczoney. W sławym mieście *Filadelfji*, te podpisy wynoszą już do 200. tysięcy dollarow

Kongres zjednoczonych stanow *Ameryki* postanowił rozmaite urzadzania rownie dzielne iak decydujące, nie w celu wojny, lecz ażeby być w stanie iey nieleknięcia się utrzymując godność i interesia narodu *Amerykańskiego*. Znaczniejsze z tych są: Akt pozwalający na zabieranie korsarzow *Francuzkich* na brzegach *Ameryki* złączoney i nad Oceanem, w przypadku, gdyby zabrali iakie statki *Amerykańskie*, iako też i odebranie podobnych statkow.— Akt dla przygotowania armii tymczasowey.— Akt dla nałożenia tacy gruntowey.— Akt nakazujący oddalenie z kraju wszystkich podeyrzanych cudzoziemcow.— Akt zawieszający wszelką komunikacyą handlową z *Francyą* i krajami do niej należącemi, oraz nadający Prezydentowi stanow zjednoczonych władzę otworzenia tey komunikacyi, ikoroby polityczni, iż toż mocarstwo powróci do sprawiedliwych prawidel, i gdy osądzi, iż zaczepne kroki ufały. Na mocy tego Aktu wszystkie okręty i statki pod banderą *Francuzką* uzbroione lub nieuzbroione, nie będą miały przystępu do portow *Amerykańskich*, wyiwszy przypadek burzy, lub zupełny niedostatek żywności etc.

Wypis z nayoźniejszych Listow z *Wiednia* dnia 22. Sierpnia.

Wszystkie wieści tak powszechnie i z takim zapewnieniem o pobiciu floty *Francuzkiej* roznoszone, zupełnie pokazały się być zmyślonemi. Przez kuryera *Neapolitańskiego* w tych dniach tu przybyłego, odebraliśmy urzędową wiadomość, iż flotta *Angielska* pod komendą Admirala *Nelson*, ubiegała się wprawdzie za flotą *Francuzką*, lecz iey doścignąć nie mogła, a nawet utraciła ślad drogi, którą się udała. Iż przyplłynęła nawet aż przed *Alexandryą*, lecz i tam z wielkim swoim podziwieniem dowiedzieć się o niey nie mogła. Na ten czas widząc się w zupełnym niedostatku wody, żywności i wszelkich potrzeb, nieprzygotowana do tak długiej podróży, musiała myśleć o powrocie, i w samej rzeczy przybyła ku końcowi Lipca przed *Sycylią*, lecz znalazłszy wszystkie porty tey wyspy zamknięte, używszy gwałtu, weszła do Portu *Syrakuzy*. Tym czasem flocie *Francuzkiej* zawsze przyjazne towarzyszyły wiatry, a iey wodzowie przekonani zapewne o niepodobienstwie, w jakim flotta *Angielska* została, względem długiego na morzu utrzymania się, nie myśleli płynąć prosto z *Malty* do *Alexandryi*, lecz przechodząc między *Moreą* i *Kandyą*, i postępując wzdłuż brzegu, udali się ku wyspie *Cypru*, ztamtąd flotta *Francuzka* przybyła do portu *Alexandryi* w *Syryi*, gdzie wysadziwszy większą część wojsk swoich, udała się do *Alexandryi*, i do portu weszła, w kilka dni po odejściu floty *Angielskiej*.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Dyrekcya *Policyi*, mimo licznych zakazow, z nieukontentowaniom spostrzegła: Iż wiele *Szynkarzow* odważa się aż po rotę godzinie wieczorney, nie tylko gości cywilnych, ale nawet i żołnierzy przez całą noc przyjmować. Gdy zaś ztąd największy wynika nieporządek; zatym niniejszym ulanawia się: „Iż ten *Gospodarz* lub *Szynkarz*, korenby był przekonany o przyjmowaniu żołnierzy u siebie po capłrzychny, za pierwszym razem nieodpuszczony karze pieniężney dziesięciu *Talarow*, a w przypadku niemożności zaplacenja oney, proporcjonalney karze cielesney podpadnie, za drugim razem zaś, oprocz tey kary, utratą prawa do dalszego funkcjonowania, ukarany zostanie, w którym razie nawet exkuza iakoby żołnierze dobrowolnie oddalić się niechcieli, przyjęta nie będzie; ponieważ w takowym przypadku pomocy tak od nysbliższej warty, iako też od officialitow *policyi* penemni być mogą, którzy sfołowną do tego mają instrukcyą i zlecenie, pilne na to dawać baczenie i przestępcow dla ukarania donosić. Do czego wzięly *Gospodarze* i *Szynkarze* sfołować się powinni.— Dan w *Warszawie* dnia 24. Sierpnia 1798. roku.

J. K. Mci Pruskiej Dyrekcya Policyi.

V. SCHIMMELLENNIG.